

Cal apostar perquè el SISCAT segueixi sent una xarxa estable, mixta i inclusiva, harmonitzada, i compromesa amb el servei públic. Això vol dir, dins el marc que la normativa europea reconeix per a la provisió de serveis a les persones, apostar per fórmules no contractuals, que s'adaptin a la realitat territorial del país, que superin els mecanismes de mercat i enforteixen els requeriments de qualitat, treball en xarxa i compromís social.

Els canvis normatius derivats de la Directiva Comunitària 2014/24/UE sobre contractació pública, representen una oportunitat per tal d'enfortir el marc jurídic del SISCAT a partir de la seva consolidada composició i reconeixent que la realitat del país no demana altra cosa que la seva estabilitat.

En aquest sentit la norma que es preveu desplegar hauria de garantir la continuïtat dels convenis singulars de vinculació per a les entitats privades a la xarxa d'internament del SISCAT, alhora que disposar altres fórmules no contractuals per a la xarxa de centres d'atenció primària i comunitària.

Caldria, però, que més enllà del que planteja la memòria i per evitar una fragmentació normativa, l'avantprojecte s'orienti a una llei integral que reguli tots els proveïdors a la xarxa pública (sigui quin sigui el mecanisme de vinculació), el treball en xarxa entre ells, els mecanismes de cooperació en les activitats accessòries a la provisió dels serveis assistencials i, en definitiva, que abasti una mirada sistèmica i de model imprescindible per enfortir-lo i projectar-lo a futur.

En darrer terme, la necessitat d'integrar en una mateixa norma, amb mirada sistèmica, tota la xarxa, ha de permetre una governança pública sòlida i exigent sobre la totalitat de proveïdors, públics i privats, en allò que fa al compliment dels objectius i requeriments que el sistema requereix.

En aquesta línia el projecte de llei d'instruments de provisió del Sistema de Serveis Socials de Catalunya ofereix elements d'interès que suggerim siguin tinguts en compte.